

Bij een inlandsch exemplaar is de breedte van het rugschild 435μ ; de verhouding 1:br. is juist 1.0. De diepte van de achterbocht bedraagt 1/3:3.

De varieteit *lacustris* werd beschreven naar eenige bijzonderheden van het rugschild. Gezien de groote mate van variabiliteit bij alles wat de soorten van dit genus kenmerkt, en het weinige dat nog van *crassipalpis* bekend is, is het de vraag of *lacustris* reden van bestaan heeft.

Ten slotte moet ik nog melding maken van een eigenaardig vormsel, voorkomende op mijten. Ik nam deze waar op: adulti van *ruber* en *placationis*, nymphen van *ruber*, alles uit de meergenoemde sloot bij Westervoort, zoomede op nymphen van *Eijlais extendens* uit de kolk „de Bheele” bij Voorst. Het aantal dezer vormsels bedraagt tot 7 stuks per milt; zij komen over het geheele lichaam voor en zijn daarover onregelmatig verdeeld; zij komen niet voor op pooten en palpen.

Bovenop gezien zijn deze vormsels rond, van ter zijde gezien zijn zij klokvormig en sluiten aan het mijten-lichaam aan. Zij bestaan uit een donkere kern die korrelig is doch zonder verdere waarneembare structuur. Daaromheen bevindt zich een hyaline schaal die uit twee lagen bestaat. In een geval mat de kern 108μ , de binnenste schaal 161μ en de buitenste schaal 210μ .

Vrij zeker hebben we hier te doen met eieren of cysten, doch van welk dier?

Gebruikte Literatuur.

- 1896 P i s a r o v i c K in Sitz. ber. d. kön. Gesellsch. d. Wissensch. XVII.
 1899 T h o n K in Bull. Ac. Sci. Bohême VIII Ser. 2 No. 45.
 1919 V i e t s K. in Arch. f. Naturgesch. 83 Jahrg. 1917 Abt. A h. 7.
 1920 L u n d b l a d O. in Süßwasseracarinen aus Dänemark.
 1925 S o a r e n W i l l i a m s o n in British Hydracarina I.
 1925 en 1929 W a l t e r C. in Bull. Soc. d'Hist. Nat. de l'Afrique du Nord. resp. T 16 en T 19.
 1936 V i e t s K. in Tierwelt Deutschlands Teil 31/32 VII.

's Hertogenbosch.

A. J. BESSELING.

Vlinders als Vogel-buit

Het kwam mij in den jongst verlopen zomer voor, dat *Pieriden* sterker dan gewoonlijk het geval is, van vervolging van Huismusschen te lijden hadden, terwijl het aantal voorwerpen van *Aglais urticae* L. en *Vanessa io* L., wier vleugels door vogelbeet beschadigd waren, mij mede toescheen grooter dan in vorige jaren te zijn.

Eénmaal zag ik hoe een Huismus te vergeefs op een *Papilio machaon* L. jacht maakte.

Dat *Rhopalocera* in het bijzonder door Zwaluwen buitgemaakt worden, zooals dr. Martin Hering in diens „Biologie der Schmetterlinge” (p. 297) zegt, is mij nimmer opgevallen; wat *Lepidoptera* betreft, zullen de Zwaluwen wel in hoofdzaak *Micro's* bemachtigen.

Triphaena pronuba L. moet dit jaar wel buitengewoon talrijk zijn voorgekomen, gelet op het aantal vleugels dier soort, dat ik bij mijn woning op één plek alléén reeds vond. De Huismusschen profiteerden flink van dezen overvloed, hetgeen mij bleek en uit de plaats waar en door de tijdstippen, waarop ik de vleugels vond; daardoor toch was in casu uitgesloten, dat ze afkomstig waren van Vleermuizenbuit. Dat de Huismus niet slechts vliegende *pronuba*-voorwerpen buitmaakt, maar vaak ook pas ontloopten, die nog niet gevlogen hebben, houd ik voor zeker.

Arnhem, November 1940.

A. A. VAN PELT LECHNER.

Een tweetal zeldzame Bijen uit de Lymers

met aantekeningen bij een nest van *Osmia papaveris* Latr.

In de „*Fauna van Nederland*” (Leiden) wordt bij de indeeling van ons land in faunistische gebieden, Montferland en omgeving als een geheel afzonderlijk gebied aangegeven. Als het entomologische gegevens zijn, die daarbij mede de doorslag hebben gegeven (wat ik vermoed, omdat ze vooral aan Blöte zijn ontleend), dan kunnen mogelijk de volgende vondsten aan die indeeling nog steun geven.

In dit gebied, dat ongeveer samenvalt met „de Lymers”, vond ik in de 2 afgelopen zomers naast een grooter aantal andere merkwaardige aculeaten, ook een tweetal zeldzame Apiden, waarvan Zuid-Limburg tot nu toe wel het monopolie bezat en die dus ook wat de nieuwe vindplaats betreft al een merkwaardigheid betekenden.

1. *Xylocopa violacea* L. — Van deze bekende Houtbij vermeldde Bouwman in 1924 nog: „Eenmaal in Zuid-Limburg gevangen.” Wat intusschen al niet meer kon gezegd worden, want na de eerste vangst in 1908 door P. Schmitz nabij Slavante (St. Pietersberg), waarop Bouwman vermoedelijk wel zal bedoeld hebben, was zij in 1923 door Koorneef weer gevangen te Valkenburg. Nadien is ze zelfs herhaaldelijk geconstateerd en in meerdere exemplaren tegelijk, zooals blijkt uit de verslagen van Limb. Nat. Gen. (Zie Mndbl. 1937; 1938).

Het blijkt daar een vrij regelmatige verschijning te zijn: maar steeds in de onmiddellijke omgeving van Maastricht